

utvivlsomt, at Driften af den fælteste Bane paa langt nær ikke vil kunne dække de dermed forbundne Omkostninger. Det er vel ogsaa et stort Spørgsmaal, om den sydsjællandske Jernbane vil betale sig, og kommer hertil en Holbæksbane, er det vel tvivlsomt, om det sjællandske Jernbaneselskab ved Driften af disse forskjellige Baner vil see 4 pCt. af den hele deryaa anvendte Anlægs-capital udbragte. Naar min ærede Sidemand (Zyphen-Udler) har anført alle de Grunde, der formeentlig tale for, at den Kallundborgske Jernbane vil betale sig, og navnlig henviser til det store frugtbare og forholdsvis rige Holbæk Amt, igjennem hvilket Jernbanen vil komme til at gaae, skal jeg dertil bemærke, at det dog er tvivlsomt, om en overordentlig betydelig Godstrafik paa Kjøbenhavn vil udvilde sig paa denne Jernbane. Der er to Havne i Holbæk Amt eller rettere sagt tre, nemlig Kallundborg, Holbæk og Nykjøbing. At Nykjøbing Havn altid vil blive det naturlige Udførselssted for Producter fra Odsherred, selv om der kommer en Jernbane enten noget sydligere eller noget nordligere, staaer for mig som aldeles utvivlsomt; men jeg har tillige den Tro, at Kallundborg og Holbæk Havne ville vedblive at være de vigtigste Udførselssteder for hele Kornproductionen i Holbæk Amt. Det vil kun blive i Undtagelsestilfælde, at det vil kunne svare Regning for Holbæk Amt at føre Kornvarer paa Jernbanen til Kjøbenhavn. Holbæk Amts Jordbrugere ville have langt større Fordeel af den directe Udførsel, og Priserne ville altid i Holbæk og Kallundborg kunne stille sig saa høje, at det er fordelagtigst at vælge denne Vej. Som Bevis for, hvor naturlig denne Affætningsvej er, skal jeg anføre, at min ærede Sidemand, som er saa varm en Talsmand for Kallundborgbanen, har, saavidt mig bekjendt, sørget for Opførelsen af et storartet Magasin ved Udførselsstedet paa hans Eiendom, hvorfra Egenens Producter kunne føres ud, og jeg troer, at han allerede i flere Aar har udfikket sine Kornproducter derfra directe til England. Banen vil saaledes væsentlig blive en Bane for Personbefordring, og hvorvidt denne vil kunne betale Banens Anlæg, staaer for mig

som tvivlsomt. Det er ganske vist, at naar Jernbanen bliver ført til Kallundborg, vil en Deel af Trafikken mellem Nørrejylland og Kjøbenhavn blive ført ind paa denne Jernbane, istedetfor, som den nu er henvist til, at gaae over Korsør. Jeg skal dog bemærke, at ved den foreslaede Linie, eller en af de paatænkte Linier, vilde Veilængden mellem Kjøbenhavn og Kallundborg blive omtrent 16 Meil, medens der til Korsør kun er mellem 13 og 14 Meil. Men, selv om denne Trafik føres ind paa Kallundborgbanen, vil det jo dog kun kunne skee paa Beføstning af Korsørbanen. Saaledes vil jo enten det sjællandske Jernbaneselskab, naar det har begge Baner, tabe paa den ene Side, hvad det vinder paa den anden Side, eller naar Concessionen til Banen anlæget gives til et andet Selskab, vil der derved opstaae en Concurrence, som kan være meget fordeelagtig for Publicum, og hvorved Prisen maa blive nedsat, men som for de vedkommende Jernbaneselskaber vil føre til et Tab. — Naar min ærede Sidemand har anført, at Marhuus og Kallundborg Havne ere to af de Havne her i Landet, som holde sig længst isfrie, og har anført dette som talende for Kallundborgbanen, skal jeg give ham fuldkommen Ret for Marhuus Havns Vedkommende, men jeg troer, at han har fuldkommen Uret med Hensyn til Kallundborgs Havn; thi jeg troer, at den er en af de Havne her i Landet, der først fryse til, i Reglen ligesaa tidlig som Sfejordshavnene, Holbæk og Koeskilde Fjorde, hvilket ogsaa maa synes antageligt, naar man kaster et Blik paa Kortet og seer Havnens Beliggenhed for Enden af den Vig, der danner Alsnaes og Refsnaes. — Saalænge Staten er saa stærkt engageret i de store Jernbaneforetagender, der forestaae i Jylland, forekommer det mig at være en betænkelig Sag for Rigsdagen at stemme for, at den skal paatage sig yderligere Forpligtelser. Jeg har nok hørt anføre, at den paatænkte Bane inden meget kort Tid vilde betale sig, og man siger, at, naar der er Udsigt til, at den saa tidlig vil betale sig, er der ingen stor Risiko for Staten ved at overtage Garantien, men er det Tilfældet, forekommer det mig, at det maa være meget let ved privat Hjælp at faae tilveiebragt de